

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance, v právní věci žalobkyně: **M. K.**, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 10. 2009, čj. 1 Nc 12/2009 - 12,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Stěžovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobu, v níž napadla rozhodnutí nespecifikovaného správního orgánu ze dne 3. 4. 2009, čj. MSK 21662/2009 a rozhodnutí ze dne 30. 12. 2008, čj. 1772/97/OTC, přičemž napadená rozhodnutí nepřipojila. Žalobkyně následně požádala o ustanovení advokáta. Krajský soud usnesením ze dne 27. 10. 2009, čj. 1 Nc 12/2009 - 12, neustanovil žalobkyni zástupce z řad advokátů, jelikož soudu nezaslala potvrzení o svých osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

Žalobkyně napadla předmětné usnesení krajského soudu dne 17. 11. 2009 blanketní kasační stížností, a to formou elektronického podání, ve které sdělila, že ji z důvodu špatného zdravotního stavu doplní ve lhůtě tří dnů, resp. do 20. 11. 2009. Zároveň požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o této kasační stížnosti.

Krajský soud usnesením ze dne 8. 12. 2009, čj. 1 Nc 12/2009 - 17, žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnila kasační stížnost, a to tak, že uvede, kdy jí bylo napadené usnesení doručeno a v čem spatřuje důvody podané kasační stížnosti, včetně řádné specifikace těchto důvodů. Současně ji upozornil, že pokud svou kasační stížnost ve lhůtě nedoplní, Nejvyšší správní soud ji může odmítnout podle § 37 odst. 5 a § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Žalobkyni byla výše specifikovaná výzva doručena dne 18. 12. 2009, z čehož plyne, že poslední den, kdy mohla odstranit vady kasační stížnosti, nastal 18. 1. 2010. Žalobkyně

tak ve stanovené ani pozdější lhůtě neučinila. Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat údaj o tom, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. V řízení o kasační stížnosti, jež nemá zákonem požadované náležitosti, nelze pokračovat a je třeba ji odmítnout v souladu s § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud ovšem kasační stížnost neodmítl z důvodu, že žalobkyně neodstranila její vady. V tomto případě totiž shledal jiný důvod pro odmítnutí kasační stížnosti. Žalobkyně kasační stížnost podala v elektronické formě bez ověřeného elektronického podpisu. Podle ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. lze podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona, kterým je zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu. V případě, že takové podání bylo učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží. Kasační stížnost je úkonem, kterým se disponuje řízením, a proto formu jejího podání je třeba posuzovat právě podle § 37 odst. 2 s. ř. s. V případě, že žalobkyně podala kasační stížnost bez ověřeného podpisu a ve lhůtě tří dnů ji nedoplnila písemným originálem, bylo namístě k ní nepřihlížet se zřetelem k § 32 s. ř. s. Žalobkyně si byla vědoma potřeby doplnění podání (byť měla patrně na mysli doplnění obsahu podání), neboť doplnění ve svém podání avizovala. To však následně neučinila. Přesto krajský soud žalobkyni vyzval k doplnění kasační stížnosti, avšak ta ani v tomto případě nereagovala.

S odkazem na shora uvedené skutečnosti musel Nejvyšší správní soud podání žalobkyně odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nejsou splněny podmínky řízení. Skutečnost, že nebyl podán řádný návrh na zahájení řízení o kasační stížnosti, představuje neodstranitelnou vadu znemožňující meritorní přezkum napadeného usnesení krajského soudu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2007, čj. 1 Afs 133/2006 - 48, www.nssoud.cz).

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. září 2010

JUDr. Jan Passer
předseda senátu